

Šachovnice - Fojtík Mirek

Šachovnice
Fojtík

M.

G F C g F C G
Ref.: Z šachovnic oken svítících mrakodrapů, dát dohromady hru, s níž bych si hrál.
F G F C D
Hrál a smál bych se jak malé klouče, životem tu hru pak bych nazýval.

G D C G D C G
1. Tam v prvním okně nejvyššího patra rodinná hádka nahlodává zdi.
D c g D C G
Vidím ho v koutku jak stojí tam bez pozlátka, stojí tam život a ta hra z šachovnic.
C G
Stojí, tam stojí a před očima dlaně a hořké slzy stékají mu na ně.
C G
Stojí, tam stojí a nad lidma se díví a jak tak stojí, sám sebe se stydí.
C Em Am G
Dál, dál, dál, dál.

2. A jiné okno lásku k sobě tají, dva páry očí tam na ni se teď ptají.
Doteky dlaně a dlouhejch polibků, život tam stojí v koutku jako kůl.
Stojí, tam stojí a před očima lásku, na tváři červen a na čele vrásku.
Stojí, tam stojí a kam s očima neví, na první hříchy pohled pěkný není.
Dál, dál, dál, dál.

3. Pohledy smutné možná temná okna kryjí. Ty duše živé, které život zvolna míví.
I ony staví ty hry šachovnic, ač málo mluví, tak druhým lidem mnoho mohou říct. Stojím a
stojím a do oken se koukám, zvednutý límec, píseň svou si broukám.
Stojím a stojím těch oken plné oči a díky slzám se všechny rychle točí.
Dál, dál, dál, dál.
Ref.: